

word

#5

det extrema numret

januari
2007

EN TIDNING AV
UNGA, FÖR UNGA
I UPPSALA

18 år och gift
Fram för fler nakna män i tv!
Simmarbrorsor satsar stenhårt
Melody Club spelade på bondgård
Är du SuPeRaSSCoolmanBOY?
Nojjigt värre på Boland

Det extrema numret

Vart du än vänder dig ser du extrema saker, på tv, på löpsedlarna, you name it. **Extremt är extremt vanligt**, konstaterar *Words* Therese Gustafsson på sid 5. Möt också en annan Therese som alltid står upp för sin kristna tro och som **gifte sig strax efter sin 18-årsdag** (sid 8-9). Läs om Christoffer och Sebastian – de satsar så mycket på simningen att **vi får russinfingrar** bara av att tänka på all tid de tillbringar i vattnet (sid 12-13). Joel på sidan 14 är å sin sida en **jäkel med innebandybollen** och Ludvig har en minst lika extrem förmåga att lära sig spellåtar (sid 10).

Vi frågade Melody Club och landshövdingen vad som är det mest extrema de gjort – och fick svar som varken handlar om **sex, drugs & rock'n'roll** eller uppseendeväckande tidningsskriverier. Mot slutet av tidningen tipsar vi om film, böcker och musik, allt extremt på sitt sätt.

Märkte ni att det blev väldigt **många fler killar** än det brukar vara i Word? Är killar kanske mer extrema än tjejer? Eller inte alls? **Mejla oss!**

Redaktionen
red@word- uppsala.se

Omslagsbild: Alva Hartman

Word

Ansvarig utgivare

Ida Bylund
ida.bylund@dinbarnombudsman.nu
018-69 44 99

Redaktionsledare

Mårten Markne
red@word- uppsala.se
018-69 44 99

Hemsida

www.word- uppsala.se

Redaktion

Caroline Carlfors: skribent
caroline@word- uppsala.se
Therese Gustafsson: skribent,
redigerare
therese@word- uppsala.se
Alva Hartman: illustratör, redigerare,
skribent
alva@word- uppsala.se

Ida Jansson: skribent

ida@word- uppsala.se

Julia Molin: illustratör, redigerare,
skribent

julia@word- uppsala.se

Stephanie Moradi: skribent

stephanie@word- uppsala.se

Tobias Petersson: skribent, redigerare,
webbmakare

tobias@word- uppsala.se

Niklas Wahlqvist: skribent, redigerare

niklas@word- uppsala.se

» Min bild gestaltar de paranoior man lätt får av att titta på skräckfilm

Mirelle Eriksson om sin bild i projektet Vardagsnojor 20

Artur Wolgers: skribent
artur@word- uppsala.se

Medarbetare detta nummer

Isabelle Bervenius, Mahdis Bigloo, Fredrika Bydén, Mirelle Eriksson, Malin Gadeborg, MirjaMira Steen Georén, Rebecka Gransten, Rebecca Hedenström, Mac Johansson, Jakob Lundkvist, Emmelie Mattsson, Isabelle Miller, Jeanette Rönnholm

Annonser

Ida Bylund
ida.bylund@dinbarnombudsman.nu

Tryck

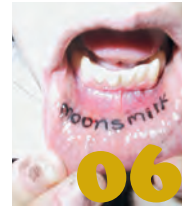
Wikströms, Uppsala

Words vision

Word strävar efter ökat demokratiskt inflytande för unga människor. Word vill bidra till att få igång en dialog mellan ungdomar och beslut som fattas

Sju tatueringar

Vad är mer extremt än att skriva saker på kroppen, saker som aldrig går bort?

Therese tror

Therese står upp för sin kristna tro – men provocerar kristna mer än icketroende.

Simmar inte lugnt

Sebastian och hans bror Christoffer simmar snabbare än de flesta. OS 2008 är målet.

Okej, hundrade gången kanske är en viss överdrift.

Stephanie Moradi har vant sig vid inställda lektioner

Läst

15

Sett

16

Hört

18

Serien

23

kring ungdomars vardag. Word vill också vara en kanal för Uppsalaungdomars möjlighet att uttrycka sig offentligt. Word ges ut av Barnombudsmannen i Uppsala, en ideell organisation, med stöd från Barn- och ungdomsnämnden och Utbildnings- och arbetsmarknadsnämnden vid Uppsala kommun. Nästa Word finns på gymnasieskolor, bibliotek, kaféer och affärer senare under vårterminen 2007. Tidningen kan också läsas på

www.word- uppsala.se

Kontakt

red@word- uppsala.se
www.word- uppsala.se
Barnombudsmannen i Uppsala Kungsgatan 47a, 753 21 Uppsala
018-69 44 99

SPONS FRÅN RE:SPONS

DET HÄR ÄR INGER.

HON ÄR INTE SÅ GLAD.

HON VILL ANORDNA EN POESIKVÄLL PÅ SITT FAVORITKAFÉ....

SVART SVART SVART

MEN HON HAR INTE RÄD.

MEN SÅ EN DAG HÖR HON TALAS OM RE:SPONS.

HON SKRIVER NER:

HON GÅR TILL JENNIE PÅ KOMMUN OCH PRATAR...

...JENNIE FÖRSTÅR OCH VILL HJÄLPA.

VILLKOREN ÄR PÅ:

- DET MÅSTE VARA DRUGFRITT!
- DU MÅSTE HA EN VUXEN KONTAKTPERSON
- DU FÅR SPONS BEHAHA BETALDA PARTIBOK OCH REKVISITIONER, LYGA PENGAR I HÅNDEN.

OCH JENNIE HJÄPER GÄRNA.

NU ÄR DET BARA FÖR INGER ATT FIKA POESIKVÄLLEN, BETALNINGEN SKETER RESPONS

HEJ! JAG VILL HYRA KAFFET EN KVÄLL!

ORREJ!

JENNIE TAR HAND OM DE TRÅKIGA RÄKNINGARNA.

SVART ÄR DEN STORA DAGEN INNE FÖR INGER.

SVART SVART SVART SVART SVART

OCH ALLT TACK VARE SPONS FRÅN RE:SPONS!

Extremt är **extremt** vanligt

Att skriva om något extremt kan väl inte vara så svårt. Det finns väl mycket som är extremt.

Det var vad jag tänkte när jag tog på mig att skriva denna krönika. Men när jag började tänka efter blev det uppenbart för mig att det var skitsvårt. I stället slår det mig hur extremt vanligt allt är, eller snarare hur vanligt allt extremt har blivit.

Förr kunde man chocka världen ganska lätt. Men nu räcker det inte med att färga håret rosa eller ens att ha sex i tv. Det är ju redan gjort. Been there, done that, got the t-shirt, liksom.

FÖR MIG ÄR ordet extremt ett superlativ som jag använder när någonting är väldigt någonting. Men jag tror att extremt fyller många andra betydelser också.

Slår man upp ordet på ne.se säger de att en extrem person är någon ”som går (alltför) långt i en riktning i fråga om åsikter, handlingar” och som synonymer nämns överdriven och fanatisk. Och det är nog ganska många som tänker på extremister när man tänker på något extremt. Och visst, det är den riktiga betydelsen av ordet. Och extremistgrupperna och medlemmarna i dem ökar oroväckande mycket. Eller ökar, det har jag inga statistiska källor på men man märker av dem mer och mer. Flygblad på stan och dekorativa klistermärken på busskurar.

Extremsport hör man ju redan på namnet att det är något väldigt extremt. Folk som håller på med sådan brukar förklara att de gör det för adrenalinkickarna man får.

Kanske är det just därför det extrema blir vanligare. Folk är trötta på vardagen och söker klickar runt alla hörn, i alla former. Alla tekniska bekvämligheter har gjort vår vardag för problemfri. Eller – de har skapat en massa nya problem, men vår vardag har blivit ordenligt underlättad i och med den tekniska utvecklingen.

Den tekniska utvecklingen har även skapat fler och annorlunda tillfällen att söka adrenalinkickar, till exempel sådana där bilar som kör i flera tusen kilometer i timmen som folk så gärna vill utsätta sitt liv för att få köra.

Ibland kan man faktiskt undra om folk längtar efter döden.

FAST SEDAN SÅ är det här med extremt väldigt personligt. Vad man själv anser extremt beror ju helt och hållet på vad man själv har upplevt och hur man har blivit uppfostrad.

Jag själv ser väldigt mycket fram emot att se vad som kommer att klassas som extremt i framtiden. Vad kommer att krävas för att man ska chocka världen? Utvecklingen går framåt i allt men just utvecklingen av det extrema kommer jag att följa med spänning.

Therese Gustafsson
therese@word-uppsala.se

Ibland
kan man
faktiskt
undra om
folk längtar
efter döden

Hur extrem är du?

Av Tobias Pettersson, Artur Wolgers & Stephanie Moradi

» Han i Pimp my ride är typ jättehäftig

1 VAD HETER DU PÅ LUNAR?

- A)** SuPeRaSSCooLman-BOY, så klart! Jag brukar använda det som tag när jag ska rista in mitt namn på skolbänkarna.
- B)** Cute_girl90. Med hjälp av mitt namn har jag nu över 500 i status! Gratis Lunar Pro på gång.
- C)** sven. Precis som jag heter. Först hade jag tänkt ta med efternamnet men Andersson kändes för avslöjande.

3 VAD HAR DU FÖR FRISYR?

- A)** Spikes och dreads. Förra året körde jag med animelooken och färgade allt rosa. Och nu menar jag verkligen allt.
- B)** Axellångt med slingor. Det är ju nya trenden. Go 80-tal!
- C)** Vattenkammatt och sidbena sen min första födelsedag. Men jag hade pottfrilla en gång. I tvåan.

2 VAD GÖR DU PÅ FRITIDEN?

- A)** Bungy-jump från domkyrkan, eller ställa mig på Kungsgatan och moona tills polisen kommer. Då brukar jag moona extra mycket.
- B)** Hänger med polarna och kollar på film. Ibland går jag fest, men det blir ganska så sällan. Min katt måste matas, så jag hinner aldrig riktigt ta mig tiden.
- C)** Int' så mycke... Städar mitt rum. Kastar macka om jag har lust.

4 VEM ÄR DIN FÖREBILD?

- A)** Dennis Lyxzén. Straight edge for life! Avhållsamhet är det nya svarta.
- B)** Ty i *Extreme home makeover*, men han i *Pimp my ride* är också typ jättehäftig. Fatta att få en blå Volkswagen med flames! Ballast i stan.
- C)** Lars Adaktusson, för hans frisyr är för-troendeingivande och han matchar slipsen bra med strumporna.

5 VILKEN TV-KANAL TITTAR DU PÅ?

- A)** Extreme channel, Reality TV och X-games. Grymmare kan ingen bli!
- B)** ZTV, TV3 och nya kanalen TV6. Men jag förstår inte poängen med *Virtanen*.
- C)** SVT 24 och ibland text-tv. Lokala nyheter brukar räcka för mig.

Enkät

Text: Alva Hartman & Julia Molin

Foto: Alva Hartman

NAMN: Ashkan Shiasirani
GÖR: Går på gymnasiet
ÅLDER: 19 år
BOR: Uppsala

1. När jag var 17 år, jag tyckte bilden var fin.
2. Nej.
3. Kanske, men max en till.

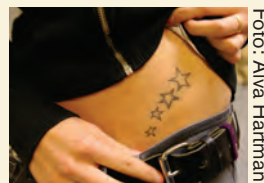

Foto: Alva Hartman

NAMN: Mia Andric
GÖR: Går på gymnasiet
ÅLDER: 18 år
BOR: Uppsala

1. För att jag tycker det är snyggt. Jag valde stjärnor eftersom jag inte ville ha något som jag kanske skulle ångra sedan.
2. Nej, men jag vill gärna fylla i strecken lite, så den blir tydligare.
3. Massor, men jag vet inte vad. Tatueringar är oftast personliga och de visar vem jag är.

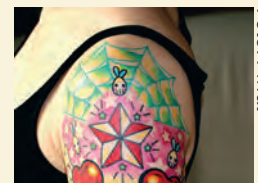

Foto: Privat

NAMN: Lina Karlström
GÖR: Studerar på Malmö Högskolas lärarutbildning
ÅLDER: 23 år
BOR: Malmö

1. Jag ville ha en stor, färgglad tatuering som skrek av lekfullhet och och det fick jag.
2. Vet att jag aldrig kommer tröttna. Mina tatueringar är lika naturliga för mig som att ha armar och ben för dig.
3. Ska göra klart min arm i mars. Den går inte runt hela undersidan av armen så den delen ska fyllas i.

1. Varför skaffade du tatueringen?

2. Har du tröttnat än?

3. Skulle du vilja skaffa fler?

0 poäng

Du är ganska extrem... åt andra hållet.

Foto: Carl Johan Söder/SVT

- A** 5 poäng
- B** 3 poäng
- C** 0 poäng

1-14 p

Inte så cool... Du är normalast av de allra normalaste och gör allt som alla andra gör. Du sticker inte ut i mängden, men det kan också vara skönt ibland.

15-22 p

Du vill gärna var den där extrema typen som alla fruktar, men du räcker inte riktigt till och blir alltid övergläns av de som är extrema på riktigt. Försök hårdare eller inte alls!

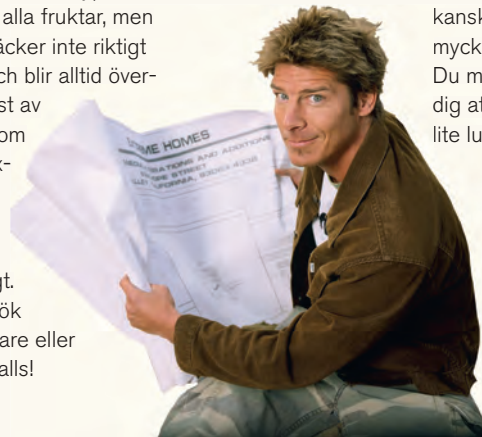

Foto: ABC/Bob D'Amico

23-25 p

Du är vad man i folk-mun kallar "extreme to the max!" Vet du ens vad ord som "normal" och "lagom" betyder? Du är cool på ditt eget sätt men det blir kanske lite för mycket ibland. Du måste lära dig att ta det lite lugnt.

Foto: Elin Berge

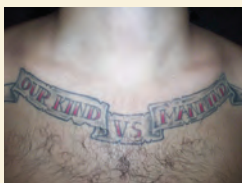

Foto: Privat

NAMN: Christopher Sirén
GÖR: Studerar på Högskolan på Gotland
ÅLDER: 22 år
BOR: Visby

1. *Our kind vs mankind* är titeln på en låt med Uppsalabandet Douglas Fir. Det är en del av planerad bröstplåt som ska täcka hela bröstet.
2. Nej, jag har dem som minnen av svunna tider.
3. Jag har nästan bestämt vad jag ska ha på resten av kroppen. En helärmsgaddning på vänsterarmen, döskallar, tv-spelsfigurer och annat.

Foto: Privat

NAMN: Rikard Friberg
GÖR: Doktorerar i teologi
ÅLDER: 28 år
BOR: Uppsala

1. Minns inte riktigt vad jag tänkte på, men det började med att det skulle vara en fisk, eftersom de är snygga. Sedan blev det abborrar.
2. Nej, kommer aldrig att ta bort eller förändra en tatuering. Då skulle jag inte gjort den.
3. Benen är dedikerade till Kaj Curry-Lindahls *Fiskarna i färg*. Har en del planer på solrosor och annat på övriga delar.

Foto: Privat

NAMN: Stefan Améus
ÅLDER: 23 år
BOR: Östersund

1. Det här var min första tatuering. *Moon's milk* är taget från en låt med Coil, "moon's milk spills from my unquiet skull and forms a white rainbow".
2. Ångrar mig inte alls, och i vilket fall så kommer tatueringen vara borta om fyra fem år då det är svårt att få färgen att stanna innanför läppen.
3. Ja, att tatuera sig är en underlig upplevelse och ger en kick.

Foto: Privat

NAMN: Jennie Sundell
GÖR: Går Mediaprogramet åk 3
ÅLDER: 18 år
BOR: Kalix

1. Jag valde motivet för att det var snyggt och följer min kropp. Symbolen i mitten är Vädurens stjärntecken, som jag är född i.
2. Jag älskar min tatuering mer för varje dag! Den förgyller min kropp.
3. Om jag ska tatuera mig igen vill jag ha en plan på var den ska sitta så att helheten blir snygg. Men just nu är jag bara glad över den jag har!

Kristen, gift och stolt

Att vara kristen och gift vid 18 års ålder anses nog ganska extemt av många. Therese är båda delarna – och hon kunde inte trivas bättre.

Text och foto:
Alva Hartman och Julia Molin

En hemtrevlig, men liten, etta i Lötén bor Therese Blomfeldt med sin man Nils Hult. Hon slår oss som en mycket modig person, utan att fundera över det står hon för sina kristna värderingar i alla lägen, för att de är hon.

Inte heller hymlar hon med att hon i somras, en vecka efter sin artonårsdag, gifte sig. Vi får varsin kopp te och på ett fat ligger dadlar, mandarinklyftor och pumpkakämor vackert upplagda. Intervjun kan börja.

Vad innebär din tro?

– Jag tror att Bibeln är Guds ord och hela sanningen. Man kan inte frånga det som står i Bibeln. Jag är medlem i Lutherska bekännelsekyrkan, jag visste inte att den fanns för bara något år sen. Jag har bara vandrat runt och inte känt mig hemma i någon församling. Livets Ord ska vi inte tala om, dem kallar jag snarare en sekt.

– I Bibeln står det tydligt att kyrka och stat är två olika institutioner, så man kan inte tvinga folk att vara kristna eller vara med i en kyrka, som till exempel Sverige gjort i historien.

Hur bemöts du på grund av din tro? Känner du dig provocerad?

– Jag har inte märkt att folk blivit provocerade tydligt, faktiskt. Jag vet att människor blir det, men jag tänker inte på det. Jag vill inte bli irriterad, jag vill se människor som de är.

– Under min skolgång har jag misstänkt att människor inte vetat hur de ska behandla mig för min tro, och därför har jag hamnat utanför.

– Jag har känt mig mer provocerad för såna som kallar sig kristna, men inte följer bibeln. De blir provocerade om jag säger till när de

inte följer Bibeln och säger saker som ”är du bokstavstroende eller?” Jag känner mig mer provocerad bland dem än bland ickekristna.

Hur känner du dig i rollen som kristen kvinna?

– Jag känner mig fri som kvinna, inte bunden av några krav. Det står inte i Bibeln att kvinnor ska göra så och så. Det står däremot att män och kvinnor har olika uppgifter, men de är lika värda.

Vad tycker du om kvinnosynen idag, den som speglas i media?

– Den hatar jag. Den förnedrar kvinnor och gör dem till objekt, särskilt i reklam. Det låter kanske uttjat, men det är så fortfarande.

Känns det som om folk tycker du är tokig för att du har gift dig?

– Ja, många tycker det är konstigt. Jag har nästan tagit illa upp när människor har frågat om jag är gravid. Och andra har reagerat liknande, sagt att det är stort och viktigt med giftermål som om jag inte förstod det.

– Om man hittar den man älskar, varför ska man då inte gifta sig? Det är en trygghet, att få vandra hela livet med den man älskar. Att få formas med varandra.

Vad ska du göra i framtiden?

– Vi ska flytta till Ljungby i Småland nästa höst, det är en mysig småstad med jättefin natur och jättetrevlig församling. Det ska bli spännande att flytta.

– Jag vill verkligen inte ha barn. Jag gillar inte när folk får mig att hålla deras och jag har inte tålmod med skrikande småbarn och rebelliska tonåringar.

Therese

Namn: Therese Blomfeldt

Ålder: 18 år

Bor: Uppsala, Lötén

Familj: maken Nils och mamma Annmari

Gör: läser Grafisk kommunikation på GUC

Församling: St Paulusförsamlingen i Uppsala

»» Förut spelade jag så mycket att jag fick blåsor på tummarna

Extrem förmåga!

Text och foto:
Artur Wolgers

NAMN: Ludvig Friberg
ÅLDER: 9 år
BOR: Morgongåva
GÖR: Spelar tv-spel

Ludvig Friberg har en extrem förmåga att lära sig tv-spelsmusik. Just nu kan han alla låtar i *NHL 2006*, *Fifa 2006* och *Fifa 2007*, *Tony Hawk wasteland* och *SSX on tour* helt utantill.

Hur mycket spelar du egentligen?

– Mellan en och tre timmar om dagen, men det blir mer på helgerna. Förut spelade jag så mycket att jag fick blåsor på tummarna.

Vad gör du när du inte spelar Playstation?

– Spelar Game Boy.

...när du inte spelar Game Boy då?

– Då har jag ingenting att göra.

Vilken är den bästa tv-spelslåten du vet

– och vilket tv-spel är egentligen bäst?

– *Banquet* med Bloc Party är den bästa låten. Den är med på *SSX on tour* och är svängig och skön att lyssna på när man spelar! Det bästa spelet är *Fifa 2007*, för att det är så bra grafik och spelkänsla. Ludvig Friberg är den bästa spelaren i spelet. Jag spelar i Liverpool.

Okej! Vilket är ditt bästa tv-spelsminne?

– När jag spöade min brorsas kompis i *Fifa 2007*. Jag var Chelsea och han var Everton. Jag gillar inte Everton.

Extrem byråkrat!

Text: Ida Jansson
Foto: Sveriges Riksdag

Namn: Anders Björck
Ålder: 62
Bor: Uppsala Slott
Gör: Är landshövding i Uppsala län, alltså chef för länsstyrelsen
Övrigt: Har varit försvarsminister och aktiv moderat

Vad är det mest extrema du gjort som landshövding?

– Det måste vara när jag invigde Dragon Gate, det är ganska ovanligt att landshövdingar inviger kinesiska tempel. Jag har även invigt en förbränningsugn för djur. Krematorier är inte heller bland det vanligaste att inviga.

Vad gör en landshövding annars?

– Allt möjligt! På länsstyrelsen hanterar vi över 40 000 ärenden per år, allt från miljö och natur till handel, tillsyn och tillstånd. Jag själv fungerar som en pr-man för att få hit företag,

jobb och resurser. Invigningar och bandklippningar brukar ju vara de sammanhang som jag syns i utåt, men det är bara en liten del av det jag gör. Jag ser till så att länet utvecklas positivt och jag fördelar pengar från EU, håller kontakter med myndigheter, ambassader och andra. Man kan säga att jag fungerar som Uppsala läns platschef åt regeringen.

Vad gör du för unga i länet?

– Jag jobbar väldigt mycket med skolan, mest med universitetet där jag ger anslag till unga forskare, utbildning och information, ser till att

det byggs studentbostäder. I grundskolan skulle vi vilja ha fler friskolor och inriktningar som an knyter till forskningen i Uppsala. På länsstyrelsens socialavdelning jobbas det just nu mycket med hedersproblematik och dessutom har vi fokus på barn vars föräldrar begått brott.

Vad ser du fram mot under 2007?

– Framför allt Linnéjubiléet som kommer sätta sin prägel på staden. Man kommer se nyrenoverade områden, evenemang, mycket växter på allmänna platser och vi kommer få hit många företag, forskare och turister.

Sökande mockasiner

Text: Alva Hartman
Foto: Christin Lenthamre

The Search brukar med jämna mellanrum kallas "Uppsalas nästa stora band." Nu har de två nya skivor på gång, så vi tyckte det var lika bra att prata med dem.

Vi börjar intervjun över Willys brylépuddingsmix och The Searchs *Bloodbath* i bakgrunden. Det är svårt att beskriva musiken, den innehåller en hel del mörker och ledsamhet men då och då smyger glada melodier och slingor in.

– Vi gillar kontrasten mellan sorgsna texter och gladare musik.

Det märks att de inte är nybörjare och jag frågar hur länge de spelat tillsammans.

– Johan och Razmig började spela redan 1998, men i det bandet slutade alla utom de två, då började Joakim och Tomas istället. Vi bytte namn varje spelning en period, en gång hette vi Zsa Zsa Star och en annan gång Tomtefars mock-

asiner som han gömt i sin egen dal. Men låtarna var seriösa.

Varför spelar ni?

– Vi tror på det här så mycket att vi måste. Razmig skriver så mycket bra musik, och det händer alltid något spännande när vi spelar in. Viktor kan komma på någon smaskig trumgrej eller så kommer någon annan på något väldigt bra, säger Johan.

Hur gör ni musiken?

– Razmig sitter på rummet och tänker på något och skriver en låt, ett skelett. Sen tar han med det till repan där vi ger den kött, blod och förhoppningsvis ett hjärta som slår hårt. Men inte så mycket skinn på näsan eller testosteron.

Hur går det i utlandet?

– Vi säljer rätt mycket i Holland och Tyskland, och lite i Italien. De gillar Joy

Divisionromantiken man ibland buntar ihop oss med.

Vad händer i framtiden?

– Framtiden ser rolig ut! Vi ska släppa en skiva i mitten eller slutet av januari, *Deranged minds unite*, och nu spelar vi in en ny skiva som heter *Saturnine songs*. Den är jätterolig att spela in för den är lite döds-disco, eller ja... *Deranged minds unite* är mer mysig och inåtvänd.

The Search

Bandmedlemmar: Johan Zeitler: gitarr, synt, sexsträngad bas; Razmig Tekeyan: sång, tolvsträngad gitarr; Joakim Jakobsson: gitarr, synt, bakgrundssång; Thomas Svahn: bas

Ålder: Samtliga 24 år

Hemsida: thesearchofficial.com, myspace.com/thesearchsweden

EXTREMT S

Många ungdomar håller på med någon idrott. Det finns också många **ungdomar som är hyfsat bra** på sin idrott. Sedan finns det några ungdomar som är **extremt bra** på sin idrott. Word har träffat **Joel, Sebastian och Christoffer** – tre av Uppsalas unga, extremt duktiga idrottare.

Text: Therese Gustafsson

» Det finns ingen framtid utan simningen

Bröderna Wikström är två av Uppsalas bästa simmare. Och om man får tro dem själva så är de snart två av Sveriges bästa simmare.

Redan från första början visste Christoffer, 19, och Sebastian, 18, att de var duktiga simmare. Vid fem års ålder började de båda att simma. Redan två år senare började tävlings-simmandet.

Talangen gjorde sig snabbt uppenbar. De simmade snabbare än alla i sin egen ålder och även snabbare än de som var äldre. När talangen upptäcktes bestämde sig bröderna för att simningen var något de ville satsa på.

– När det går bättre blir det roligare, säger Christoffer.

Både Sebastian och Christoffer simmar för landslaget, Christoffer sedan 2005 och Sebastian sedan i år. Båda var uttagna till somma-

rens EM i Budapest och Christoffer var en del av lagkapslaget som kom fyra. Christoffer har även simmat mycket i världscupen, vilket innebär mycket resande.

– Man får se mycket av världen och det är roligt, säger han.

MERITERNA ÄR MÅNGA vad gäller ungdoms och juniormästerskap för dem båda, bröderna har flertalet medaljer från Junior-SM, Junior-EM och Ungdoms-SM.

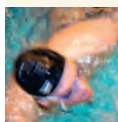
– Men de medaljerna är inga som räknas i längden, säger Christoffer och Sebastian håller med.

Medaljer i de stora seniormästerskapen är det självklara målet för båda och OS 2008 i Peking är det absoluta slutmålet. Men vägen dit är fortfarande lång. Ett VM ska avklaras först och sedan ska man kvala till OS också.

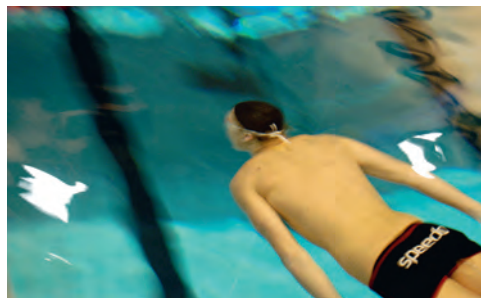
Wikström

Namn: Sebastian
Ålder: 18 år
Bor: Skogstibble
Gör: går Elitidrottsprogrammet på Celsiusskolan och simmar i landslaget

Namn: Christoffer
Ålder: 19 år
Bor: Uppsala, Luthagen
Gör: simmar i landslaget

PORTTIGT

Medaljerna från Junior-SM, Junior-EM och Ungdoms-SM räknas inte i längden, tycker Christoffer och Sebastian Wikström. Foto: Mårten Markne OS 2008 i Peking är det absoluta slutmålet. Här tränar de på Fyrishov inför SM som gick av stapeln i november.

Christoffer är frisimmare och simmar alla distanser mellan 50 meter och 400 meter. Sebastian simmar medley och 100 meter och 200 meter frisim.

– Alla vill egentligen vara frisimmare, Och är man dålig så blir man bröstsimmare istället, säger Christoffer.

Att bröderna valde just simning är kanske inte så konstigt. Både mamma Eva och pappa Pelle är före detta landslagssimmare. Det är även pappa Pelle som har tränat bröderna från första början.

Känns det konstigt att ha sin pappa som tränare?

Christoffer: Kanske mer när man var yngre.

Sebastian: Det har aldrig känts konstigt, det har ju alltid varit så.

De trycker också på att det var av egen fri vilja som de valde simningen som sin sport.

Att de har fortsatt att simma har olika anledningar. Christoffer säger att han förmodligen inte hade simmat idag om han inte hade haft landslaget medan Sebastian säger att han simmar för gemenskapen.

BRÖDERNAS FRITID TILLBRINGAS för det mesta på Fyrishov. 20-30 timmar i veckan har Christoffer räknat ut att de tränar sammanlagt.

Christoffer tog studenten i somras så för honom är det bara träning som gäller om dagarna. Sebastian går tredje året på elitidrottsprogrammet på Celsiusskolan.

Är det svårt att kombinera skolan med träningen?

Sebastian: Inte alls, jag går ju Elitidrottsprogrammet, då får man tid.

Christoffer: I högstadiet prioriterade man inte skolan alls. Simningen kom alltid först.

Och simningen verkar vara det enda alternativet för bröderna. På frågan om vad de skulle göra om de av någon anledning inte skulle kunna simma kommer svar som snowboardproffs och porrstjärna.

– Det finns ingen framtid utan simningen, säger Sebastian och Christoffer nickar instämmande.

Joel Kanebjörk har aldrig drömt om att bli innebandyproffs men nu är det det han håller på att bli och man märker på honom att han älskar det.

Foto: Mahdis Bigloo

Jag har
alltid tyckt
det har
varit roligt

Joel

Namn: Joel Kanebjörk
Ålder: 18 år
Bor: Uppsala, Svartbäcken
Gör: Går i trean på Elitidrottsprogrammet på Celsiusskolan. Har spelat innebandy sedan han var åtta år.

Att Joel Kanebjörk är en bra innebandyspelare håller alla innebandykunniga med om.

Innebandyn har alltid varit det som gällt för Joel. 1996, som åttaåring, började han spela efter att ha sett sin syster spela. Det visade sig vara ganska enkelt med lite utrustning och lite roligt än fotboll så han fortsatte.

PÅ DEN VÄGEN var det. Sedan dess har han spelat i sex olika klubbar: JT97, Teknikum, Sirius, Hagunda, Årsta och nu Storvreta.

Det visade sig även att Joel var ganska bra på innebandy. Men när han upptäckte att han var bra vet han inte.

– När det är roligt går det bra. När man alltid möts av positiva saker ger det motivation att fortsätta.

Joel kan inte trycka för mycket på att innebandy är roligt. Han tror, eller snarare vet, att det är en av orsakerna till att han blivit så bra som han är. Men det finns många andra faktorer.

– Jag har alltid haft stöd hemifrån, alltid sett vad som gäller mig bäst på planen, alltid tyckt det varit roligt att vidareutveckla sig och så har jag orken att träna.

OCH TRÄNAR GÖR han – dagligen, förutom på fredagar och söndagar som han försöker ha som vilodagar. Och sedan är det match varje helg.

Att han måste lägga ner så mycket tid på träningen och då i stället träffa vännerna mindre än vad han önskar menar han inte är någon uppoffring.

– Det är ett val jag själv har gjort. Sedan träffar jag kompisar inom innebandyn också.

Vad gäller träningen är det mycket fartfylld och matchspecifik träning som gäller. Även gymträning är nödvändigt för att hålla fysiken på topp.

JOEL ÄR YNGST i sitt Storvreta och spelar på positionen center. Som sin största styrka ser han passningsspelet och avsluten klassar han som sin största svaghet. Ändå har han gjort fler mål än målgivande passningar i elitserien den här säsongen.

Trots att alla lovord och tidiga framgångar har Joel aldrig känt av någon press från något håll.

– Nej, jag har alltid tyckt det har varit roligt och velat fortsätta med innebandyn.

Joel går tredje året på elitidrottsprogrammet på Celsiusskolan och tar studenten till sommaren. Framtiden är dock ganska oklar.

– Jag är öppen för förslag.

Men det han kan klart säga om framtiden är att han åtminstone stannar ett år till i Uppsala. Innebandyn har han redan satsat på och kommer att fortsätta med det, men planer finns även på att vidare studier.

– Man har ju insikten att skolan är viktigt.

MEN DET FRÄMSTA målet är självklart att bli en etablerad elitspelare. När det kommer till landslagsspel så spelar Joel i U19-landslaget. Herrlandslaget är inget som han tänker på alls.

– Nu fokuserar jag på klubb laget och att bli viktig där.

Valerie Solanas kicks ass och vägrar ta skit

Livet i det här samhället är – i bästa fall – skittråkigt, och ingen aspekt av det är överhuvudtaget relevant för kvinnor. För civiliserade, ansvarstagande, spänningssökande kvinnor återstår bara att störta regeringen, eliminera det ekonomiska systemet, införa total automatisering, och förstöra det manliga könet.

Så lyder de inledande stycket i Valerie Solanas SCUM manifest. SCUM som i Society for cutting up men.

Manifestet är en förklaring av mannens inkompetens. Han är dum och feg och på ständig jakt efter bekräftelse. Helst vill han vara kvinna. Han är patetisk: Han är ingen kvinna. Han är ingenting eller mindre än ingenting. Han behövs inte ens för att göra barn!

VALERIE HATAR MÄNNEN, och det är befriande. Jag hatar inte män, och tycker inte heller att man borde göra det, men när texten hånar och förminskar det upphöjda så känns det som om marken jämnas ut. Mannen knuffas ur sin tron och trillar ner så att han hamnar någonstans bredvid kvinnan.

Av Valerie får allt och alla som visat på kvinnans underordning spö. Hon kickar patriark-ass, Freud-ass, Paulus-ass, Aristoteles-ass, översittar-ass när hon berättar hur mannen är en biologisk olycka.

Den rädsla många människor hyser för Valerie och kvinnor som närmast sig henne är lustig i sin inkonsekvens. Att män i hela historien mer eller mindre beskrivit kvinnor i liknande (fast kanske inte lika aggressiva) ordalag som Valerie beskriver männen är inte alls så farligt. Att en av våra mest framstående psykologer, Freud, sagt att kvinnan är en dålig kopia av mannen gör inte så mycket för samma människor.

Men Valerie, hon är, för att citera min far, en nazist.

Är Valerie något så är hon en jude. En jude som deklarerar arierns oduglighet.

MAN TRÖTTNAR LÄTT på att alltid komma på andra plats. På att veta att för att ta sig upp är det nog bäst att suga tillräckligt mycket kuk.

Tröttnar på att vara rädd sena kvällar. Tröttnar på att alltid behöva göra bättre ifrån sig för samma respons. Tröttnar på de tusentals saker som var och en gör livet lite segare för en tjej för att hon är tjej. Tröttnar på att det följer alla med två X till döden. Tröttnar på att det enda sättet kvinnor kan ta sig upp på är att bli, som Valerie säger, Daddy's Girl. Tröttnar på att bara vara kvinnan bakom varje stor man i ordspråket.

Och Valerie var tröttare än tröttast. Hon tog till den enda lösning hon fann möjlig för att orka överleva. Hon avskaffade det som förstörde och förstörde för henne. Hon vägrade vara Daddy's Girl. Hon vägrade ta mer skit och hon vägrade vara ett offer. Och vem kan egentligen klandra henne?

Man tröttnar lätt på att alltid komma på andra plats

3 sansade feministiska böcker

PM av Maria-Pia Boëthius och Maria Lindgren

Jag läste att patriarkalisen var grunden till alla orättvisor och tänkte "ger". Sen läste jag vidare och insåg att patriarkalisen är grunden till alla orättvisor.

SKÖNHETER OCH ODJUR av Lisa Gålmark

En förklaring till varför feminism + köttätande aldrig = sant.

FITTSTIM av Linda Skugge och Belinda Olsson

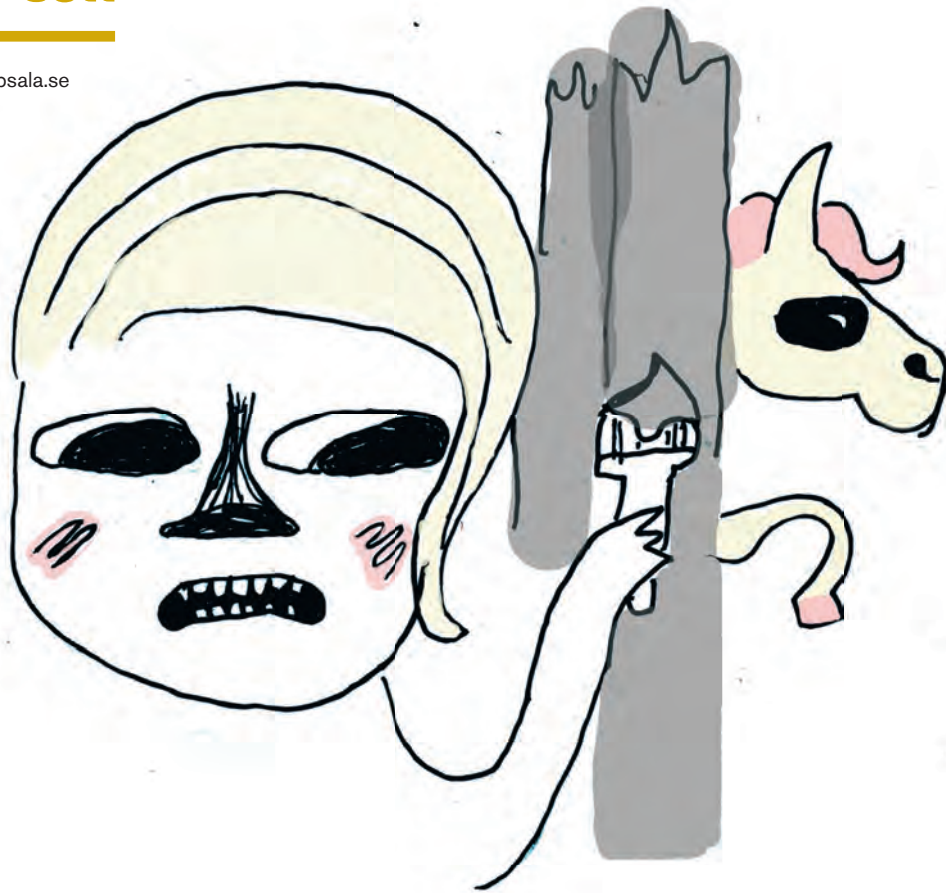
Fastän Linda Skugge anser Fittstim vara sin karriärs snedsteg är boken guld. Och trots 10 år på nacken är den, fruktansvärt nog, fortfarande aktuell.

Sett

Stephanie Moradi
stephanie@word-uppsala.se

Ill: Alva Hartman

Min säng blev aldrig en nintendo-kontroll

Okej, det är väl dags för mig att erkänna. Då och då när jag kollar på *Extreme home make-over* så får jag en klump i hal-sen och en fruktansvärt stor lust att gråta. Speciellt i det ögonblick då familjen återvänd och får se sitt nya och sagolika hem på 1600 kvadratmeter samt höra hur alla lån blivit amorterade. Jag vet inte riktigt vad det är, jag brukar inte vara särskilt empatisk av mig annars, men när de står där med en cancersjuk fyraåring så känner jag alltid av någon anledning att de förtjänar det.

MEN JAG HAR tänkt på en sak. Det är alltid ett par ungar som brukar sända in alla dessa rop-på-hjälp-filmer till ABC och så säger exempelvis en 11-årig liten flicka vid namn **Anna** i uttagningsvideon att hon tycker om hästar. Hon tycker om att rida, klappa och kela med dem. Hennes största önskan de senaste två åren har varit att en dag förvandlas till en varm-

blodig travhäst och fritt få galoppa runt Himalayas berg i molnens frånvaro.

ABC tar uppdraget och skickar ut designteamet.

När familjen kommer tillbaka så har Anna fått en säng i skepnaden av ett stall, ett skrivbord tillverkat av hö och klädhängare gjord av hästskor. Väggarna har fått bli offer för naturkonstnärer som målat en disig septembermorgon vid stallet för att ge rummet en liten extra kick. Pricken över i finns dock utanför fönstret. Hästen med stort H står på baksidan och betar. Underbart.

NÄR JAG VAR liten så ville jag bli mycket. Allt från cancerforskare till rockstjärna. Från att haft ett rum heltäckt av gigantiska gosdjur jag samlat på mig revolterade jag genom att ersätta nallarna med en skivsamling, ett supernintendo och en otroligt rabiat attityd.

Däremot var min säng, mitt skrivbord och min tv fortfarande desamma trots

alla inre revolutioner som skulle uttrycka sig i färgskala, spydigheter och allmän pubertet.

OCH EFTER ATT ha sett vilka vanställda och onaturliga hus som skapas under programmets gång så gläder jag mig över faktumet att jag aldrig målade mina väggar kolsvarta hur gärna jag än ville det.

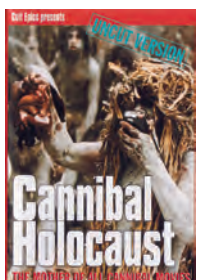
Jag tror att det extrema existerar i vårt samhälle som en spärr man inte bör överskrida och som på ett eller ett annat sätt finns till för att visa oss var mellan-tinget ligger. Var normen ligger.

Nybyggda hus för en barnfamilj idag brukar vanligtvis inte vara 1600 kvadratmeter och ha en basketplan på baksidan med en betande häst bredvid. När lilla Anna fyller 12 kommer hon ha kastat *Penny*-tidningarna och önskar sig istället ett nitbälte, svart smink och ett Kiss-album. Vill hon sova i ett stall då också?

Förmodligen inte.

... det enda han hittar är en filmkamera som ligger bredvid deras halvt uppätna kroppar

CANNIBAL HOLOCAUST

REGI: Ruggero Deodato
SKÅDESPELARE: Robert Kerman, Francesca Ciardi, Luca Barbareschi
RECENSENT: Caroline Carlfors

Denna film handlar om ett filmteam som försvinner i Amazondjungeln där de ska göra en dokumentär om de olika kannibalstammarna. En professor bestämmer sig för att ge sig ut på en ny expedition och leta efter dem, men det enda han hittar är en filmkamera som ligger bredvid deras halvt uppätta kroppar.

När han åter kommer hem igen så tittar han igenom filmerna från det försvunna filmteamet och det får honom att inse vissa saker om människans brutalitet, men även godhet.

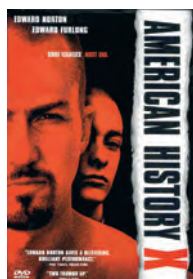

SALÓ ELLER SODOMS 120 DAGAR

REGI: Pier Paolo Pasolini
SKÅDESPELARE: Paolo Bonacelli, Umberto Paolo Quintavalle, Giorgio Cataldi
RECENSENT: Caroline Carlfors

Filmen har ett lite speciellt tema om ett antal högt uppsatta fascister som kidnappar ett gäng ungdomar. Sedan för de dessa till ett avlägset ställe för att tortera, förnedra och våldta dem. För mig symboliserar filmen det förtryck och den förnedring som utövades gentemot den italienska folket under fascisttiden.

Det är en äklig film men enligt min åsikt uttrycker **Pasolini** sin avsky mot fascismen genom den här filmen och det är allt annat än en hyllning till den.

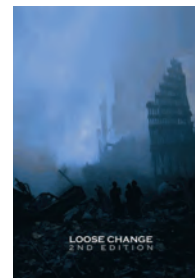
AMERICAN HISTORY X

REGI: Tony Kaye
SKÅDESPELARE: Edward Norton, Edward Furlong
RECENSENT: Stephanie Moradi

Venice Beach är tillhålllet där Kaliforniens naziströrelse har sitt starka fäste. Familjen **Vinyard** försöker överleva trots förlusten av fadern. Bröderna **Derek** och **Danny** söker desperat efter stöd och samhörighet på fel platser. Överhuvudet **Cameron** tar direkt vara på Dereks potential och gör honom till en karismatisk ledare för ett nynazistiskt gäng.

Saker går, som väntat, överstyr och Derek döms till tre års fängelse för två mord. I hans frånvaro börjar brodern, Danny, som blivit influerad av den rasistiska stämningen och av sin broders åsikter följa hans fotspår.

Det här är en utomordentlig och trovärdig guldvärd film som skildrar ett rasistiskt samhälle, en kamp om frihet, familjeband och framför allt broderskap som garanterat kommer att få dig tårögd om du känner dig den minsta gnutta emotionell.

LOOSE CHANGE 2ND EDITION

REGI: Dylan Avery
DOKUMENTÄR
RECENSENT: Stephanie Moradi

Att många gillar konspirationsteorier är inget större kors i taket och det finns flera som försökt att uppmärksamma alla frågor som omvärlden aldrig fick svar på efter den elfte september 2001. Tyvärr är majoriteten oftast dåligt uppbyggda och sällan speciellt övertygande.

I november 2005 kom den nya utgåvan av dokumentärfilmen *Loose change* och lyckades, trots en mängd brister, verkligen få en att ifrågasätta och ilsknas över allt vi missat under fyra års tid. Även om vissa delar av filmen känns långsökta och irrelevanta finns det tillräckligt med obesvarade frågeställningar som är omöjliga att avfärda.

Tar man hänsyn till att filmen är gjord med låg budget och av tre unga och nyfikna amatörer är resultatet otroligt mäktigt. Om man ska vara petig så visst kunde ljudkvaliteten varit en aning bättre och logiken i vissa argument lite tydligare men bara tillfället att få se nya klipp på när planen kraschar in i tornen gör filmen sevärd.

Har man i åtanke att filmen i första upplagan skapades på en vanlig pc och flygplansklipp inköpta på Ebay är det här faktiskt det bästa på länge.

Dokumentärens sanningshalt kan förmodligen inte många människor bedöma, men det spelar knappt någon roll. För när du har kollat klart och sitter där i soffan med hakan i nivå med knäskålarna är du garanterat övertygad. För en stund i alla fall.

PEACHES

ALBUM: Teaches of Peaches
AVLYSSNAT: Stephanie Moradi

"Sucking on my titties like you wanted me" är den första mening du möts av efter att ha matat in den neonrosa skivan i spelaren. Och det är bara början.

Till ett hårt electroclash-trummande i bakgrunden predikar branschens mest provokativa och frispråkiga kvinna under artistnamnet **Peaches**, vars namn kommer vara inpräntat i ditt minne efter dessa elva låtar. Garanterat.

The teaches of Peaches som släpptes 2000 är det andra av fyra album denna kanadensiska sexualprofet vid namn **Merrill Nisker** skapat och var en av orsakerna till hennes etablering på den stora electropopsenen.

Med en minst sagt stor kåft skriker hon ut till hela världen om kraven på jämställdhet och att om tjejerna ska skaka på bröstet så ska ta mig fan-ken killarna börja skaka på snopparna. Med en avundsvärd men självklar stolthet i behåll höjer hon upp den kvinnliga sexualiteten till skyarna och får oss att älska det. Som det ska vara. Skrikande, stönande, älskande, torrjuckande och drypande av svett på scen så ger hon allt vi ber om.

Peaches – en pricksäker artist som själv spelar de flesta instrumenten på sina album och är lika stor på jorden som hon är i orden. Vad mer kan man önska?

Jag dör och får orgasm om vartannat medan jag lyssnar på hela det här albumet

JUSTIN TIMBERLAKE

ALBUM: Futuresex/Love-sounds
AVLYSSNAT: Caroline Carlfors

Alla har vi väl en åsikt om **Justin**. The man, som jag skulle vilja kalla honom! Han är kungen i min värld just nu.

Efter en töntig karriär i det töntiga pojkbandet **N*Sync** inledde han en ännu mer töntig solokarriär och släppte albumet **Justified**. Och jag grät floder över hur dålig han var.

Eller egentligen brydde jag mig överhuvudtaget inte alls om hans musik eftersom han var en uppmärksamhetskåt popstjärna utan talang. Det var i alla fall vad jag trodde, tills det här albumet släpptes!

Jag dör och får orgasm om vartannat medan jag lyssnar på hela det här albumet. Tack Justin Timberlake för att du finns och för att du gör din underbara musik! Den är både dansant, soulig, funkig, deppig och lyckorusig samtidigt. Den har allt som en perfekt gjord skiva ska ha.

Jag säger bara, wow Justin, du har verkligen fått en speciell plats i mitt hjärta efter det här.

MIKE PATTON

AVLYSSNAT: Caroline Carlfors

Denne musiker har gett ut ett antal skivor, bland annat med banden **Mr. Bungle**, **Tomahawk** och **Hemophiliac**.

Han kommer från Kalifornien i USA och föddes i staden Eureka år 1968. Mest känd är han för sin karriär som sångare i bandet **Faith No More** från 1988 till 1998.

Han arbetar mycket tillsammans med andra artister när han producerar sina musikaliska konstverk.

Jag ska vara så pass ärlig och erkänna att jag egentligen inte har hört så överdrivet mycket låtar från den här killen, men jag lovar dig, att om du någonsin hör en enda av hans låtar glömm du den inte.

En låt jag lyssnade på en gång bestod egentligen bara av små korta, långa, knorrande, utdragna, speciella, fula och snygga ljud som **Mike Patton** fört samman och bildat musik av. Faktiskt en intressant upplevelse att lyssna till och jag tyckte om det.

LE TIGRE

ALBUM: Feminist sweepstakes
AVLYSSNAT: Stephanie Moradi

Kathleen Hanna, **Johanna Fateman** och **JD Samson** har tagit sig en plats i musikens mest eftertraktade och djupaste stjärnhimmel.

Le Tigres andra album **Feminist sweepstakes** kom som en kåftsmäll mot alla manschauvinister omringade av dansande nakna kvinnor som "shakear ass". Det här är världens i särklass skönaste och mest peppande electropunkband med en tydligt uttalad feministisk attityd som med glädje skriker ut sin ilska. En trio med rriot girl-attityd och rabiata lo-fi beats.

De är skitsura och har inget emot att smitta oss med samma raseri. Lyssna bara på **F.Y.R** och njut.

Inga nakna män

dansar runt Courtney Love

Du sätter dig framför MTV och ska kolla på musikvideor. Året är 1987, **Wasps** video *Love machine* visas. Wasp spelar, sjunger och ser farligt tuffa ut. Utmanande med smink, kläder och en attityd som om de vore djävulen.

NÅGRA TJEJER FINNS också i videon. De är halvnakna i bikinis och dansar runt bandet. Om du slår på tv:n i dag ser du ungefär samma sak. Nakna kvinnor som dansar runt män. Män som anses vara farliga, extrema och kanske läskiga med hög status, nakna kvinnor som lyder mannens minsta vink.

Var finns alla extrema kvinnor? Jo! De kvinnor vi i samhället finner extrema är just de nakna kvinnorna. Som **Courtney Love** som med sin nakna kropp (och droger) ställer till skandaler och anses vara extrem. Likaså det mindre kända rockbandet **Rockbitch** vars hela scenshow handlar om sex och nakna kvinnor.

MEN HUR EXTREMT är egentligen det? Naket som naket? Vi ser ju nakna kvinnor i musikvideor hela dagarna (och nätter-

na). Kanske handlar det om att det är på andra villkor. Att Courtney Love gör det för sig själv och inte för en man. Att hon inte är ute efter manlig bekräftelse som fallet tydligt är med till exempel **Britney Spears**, som i låten *I'm a slave 4 you*.

Det Courtney Love vill är kanske att väcka reaktion och frågeställningar, eller kanske vill hon bara synas. För visst är det ett enkelt sätt att synas som kvinna, genom att klä av sig. Och i musikbranschen är det inte lätt att synas eller bli hörd varken som man eller kvinna.

Men ska vi verkligen behöva ta till vår nakna kropp? Kan inte vi skaffa en annan image, kanske bli en katt, demon eller en rymdvarsel?

ALLTID SER VI ju en massa nakna kvinnor dansa runt snubbar som **50 Cent** och hans polare. Varför dansar inga nakna män runt kvinnliga sångerskor eller rappare?

Frågan är ju också varför de kvinnor som har nakna kvinnor i sina musikvideor inte har halvnakna män i stället? Skulle de då kanske anses som extrema för att de tog tillvara på sin egen sexua-

litet? För även om du är gay och därför har kvinnor med i videon så kommer vårt heteronormativa samhälle se det som ett uttryck för att behaga mannen.

Kanske skulle samhället tycka att det blev för provokativt att en kvinna levde ut sin sexualitet med män och inte svansade runt med en massa kvinnor för en man utan att hon gjorde något för sig själv.

DET NORSKA BANDET Turbonegro med endast manliga medlemmar anspelar otroligt mycket på sex utan att för den skull bli objektifierade eller inte bli tagna på allvar.

De sjunger om sex med män i nästan alla sina låtar och gör det på ett väldigt lekfullt sätt. Det finns ju även band som skriver om lesbisk kärlek, som **Strula med Siri**. Men där är allvaret är alltid närvarande. För annars skulle de nog ha svårt att just bli tagna på allvar.

DET VORE RIKTIGT kul att se ett band med tjejer som lekte och drev med sex på vad än för sätt men som inte blev objektifierade. Att de inte skulle behöva vara gravallvarliga för att bli tagna på allvar.

Nojligt

Ett gäng tvåor på Bolandgymnasiet gjorde ett projektarbete i kursen Grafisk illustration med temat Vardagsnojor. Här är deras egna ord om bilderna.

Mirelle Eriksson

Min bild gestaltar de paranoior man lätt får av att titta på skräckfilm.

Emmelie Mattsson

Min bild föreställer ångesten jag får inför alla val jag har i livet.

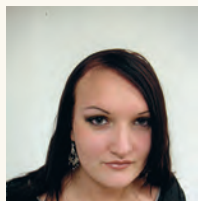
Mac Johansson

Jag tänkte att superhjältar är ju också människor och ville visa mänskligheten hos Batman.

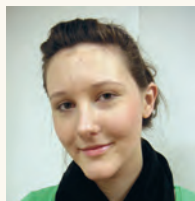
Rebecka Gransten

Vissa dagar ser allt man tar på sig bara fel ut och det snurrar runt i huvudet att "Du är tjock, äcklig och ingen tycker om dig."

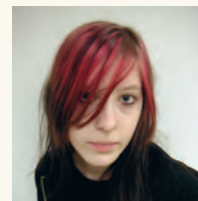
MirjaMira Steen Georén

Jag har trappfobi. Bilden illustrerar hur det känns för mig att gå i en tappa, som om jag ska ramla ner vid nästa steg jag tar.

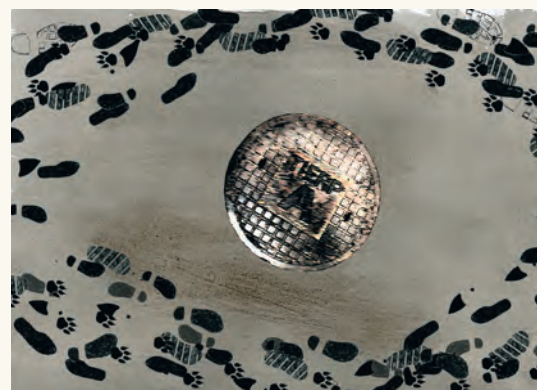
Fredrika Bydén

Jag får magont när jag tänker på slöseriet med el i världen och jag blir galen när andra inte släcker lyset efter sig.

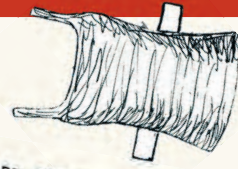

Isabelle Miller

Min serie handlar om hur vissa har en tvångstanke att slå någon som gått på en A-brunn, medan vissa inte bryr sig.

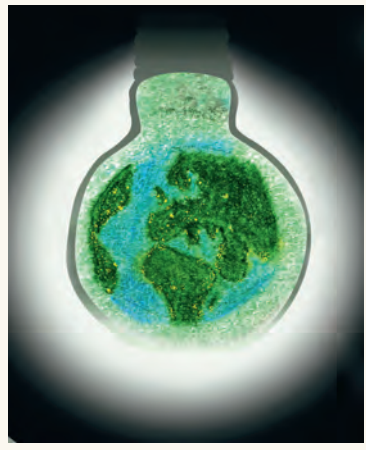

Illustrationer, medurs från övre vänstra hörnet: Rebecca Hsten, MirjaMira Steen Georén, Isabelle Miller, Emmelie Mattsson, Mac Johansson • Foto: Jeanette Rönnholm

trigijon

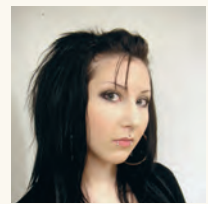
(KLISTRAS UPP PÅ TJOCKT PAPPER)

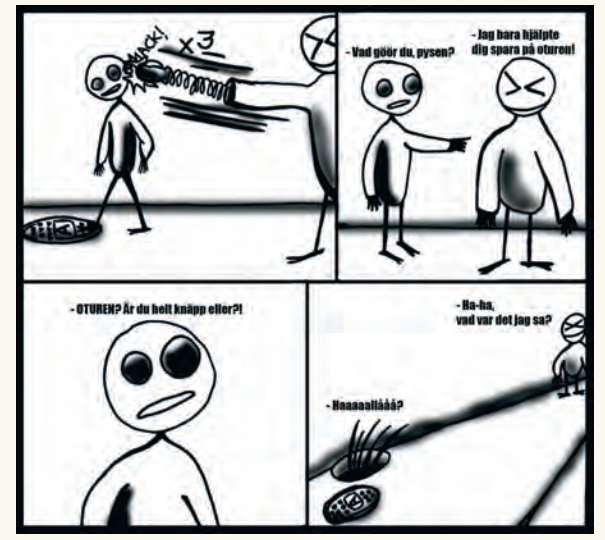
Hedenström, Mirelle Eriksson, Rebecka Gran-
tsson, Fredrika Bydén, Jakob Lundkvist, Mac

Jakob Lundkvist
Är du en av dom som
går runt A-brunnar?
A-brunnsskräcken är ett
utbrett fenomen. Själ-
vklampar jag bara på!

Rebecca Hedenström
Min bild beskriver hur
man väljer att hantera
viktiga beslut, och oftast
undrar vad man ska ta
sig till.

Näst sista sidan

Njut så länge du kan

Det var förmodligen hundrade gången jag anlände till skolan och åter fick det kastat rakt i ansiktet på mig att ännu en lektion blivit inställd.

Stephanie Moradi
stephanie@word-uppsala.se

Antingen har det handlat om den enda lektionen på hela dagen eller den tidigaste som i vilket fall tvångsmässigt dragit mig från den enda vintervärmen som existerar. Alltså den under täcket.

OKEJ, HUNDRADE GÅNGEN kanske är en överdrift, men om man räknar den totala mängden missade lektioner från och med grundskolan till trean på gymnasiet så verkar det ändå vara en relativt rimlig siffra. Kanske är det till och med fler.

De allra flesta av dagens ungdomar tillbringar tolv år i skolan när vi så gärna vill göra annat än att läsa läxor och komma i tid. Visst, ryktena säger att gymnasiet är en frivillig hållplats i denna rutt och strävan efter vuxenlivet men vad kan vi egentligen göra utan dessa tre år?

Hur många företag är det som inte kräver gymnasial utbildning för att kunna erbjuda ett jobb? Jag kan nämna ett. Om ens det. Däremot kan jag tala om tusen andra som gör raka motsatsen.

SÅ FRÅN ELEV till elever, känn peppen för det vi gör. Om tio år så finns det lika stor chans att vi tvingas vakna upp ur vår skönhetsömn med rödsprängda ögon och rusa till ett möte som kommer att vara inställt. Men resan har varit värd krafterna.

Vissa känslor stannar desamma och när vi alla väl befinner oss där tror jag nog innerligt att vi kommer se tillbaka på de där disiga decembermornarna då vi, omedvetna om lärarens sjukskrivning, bittert stigit upp och frusit till oss ett helvete till morgon med ett smil på läpparna och bitterljuvt sakna den lite lättare tiden.

DET HANDLAR OM att njuta så länge vi kan. Halvåret är kvar nu för oss som släpper navelsträngen i juni. Ta vara på den sista tiden för den kommer aldrig åter. Och för er som har ett par år kvar, gör detsamma.

Text: Ida Jansson
Foto: Fredrik Karlsson
Hej kändis!

NAMN: Erik Stenemo

ÅLDER: 28 år

GÖR: Är gitarrist i Melody Club, aktuella med tredje skivan *Scream*.

Vilken är den mest extrema spelning Melody Club haft?

– Det måste vara när vi spelade på höloftet på en gammal bondgård i Uråsa, det var speciellt.

Vilken är den bästa skiva du någonsin hört?

– Just i dag är den bästa skivan *I think of demons* med Roky Erickson.

Vad tänker du på när du hör ordet Uppsala?

– Studenter!

... när vi spelade på höloftet på en gammal bondgård i Uråsa

Nästa Word kommer senare i vår. Håll utkik!

Vad ska vi skriva om? **Mejla** och tala om det! **Skäll på oss**, eller var snäll om du är på det humöret. Adressen är som vanligt **red@word-uppsala.se**. Läser du hellre tidningen på **nätet** så finns den på **word-uppsala.se**. Och du vet väl att **du också får skriva i Word**? Mejla oss bara!

Isabelle Bervenius är 16 år, bor i Nantuna i Uppsala och går sånglinjen på Södra Latins gymnasium i Stockholm. Hennes bilder finns att spana in på isabellebervenius.deviantart.com. Vi kunde också se några av dem i Word nummer 4.

